

Sygn. akt V ACa 18/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Renata Artska (spr.)
Sędziowie:	SA Artur Lesiak SO del. Przemysław Banasik
Protokolant:	stażysta Aleksandra Ćwiek

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko(...)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 23 października 2012 r. sygn. akt I C 43/11

I. prostuje oznaczenie strony pozwanej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że w miejsce: (...), wpisuje, w odpowiednich przypadkach: (...);

II. oddala apelację;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 października 2012 r. Sąd Okręgowy w S. zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz K. G. kwotę 50.000 zł, z ustawowymi odsetkami od kwoty 35.000 zł od dnia 8.10.2010 r. i od kwoty 15.000 zł od dnia 1.12.2010 r. – tytułem zadośćuczynienia za krzywdę na skutek śmierci syna R. G., a w pozostałej części oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd I instancji poczynił następujące ustalenia faktyczne.

W dniu (...) R. G. syn powódki, uległ wypadkowi komunikacyjnemu spowodowanemu przez osobę ubezpieczoną u pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody wywołane ruchem pojazdów. W następstwie tego syn powódki i sprawca wypadku ponieśli śmierć.

Z wnioskowanej w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 130.000 zł zadośćuczynienia, pozwany wypłacił powódce kwotę 15.000 zł w oparciu o art. 446 § 4 k.c. Następnie powódka zwróciła się do pozwanego z żądaniem wypłaty odszkodowania w związku z pogorszeniem się stanu jej zdrowia po śmierci syna. Pozwany tego roszczenia nie uwzględnił.

R. G. był najmłodszym z trojga dzieci powódki. W chwili śmierci miał 46 lat. Z domu rodzinnego wyprowadził się ok. 20 lat wcześniej. Przed śmiercią mieszkał w T. z żoną i dzieckiem, pracował w (...). Odwiedzał powódkę, która mieszkała w L. z synem R. i synową, raz w miesiącu oraz utrzymywał z nią codzienny kontakt telefoniczny. Zdarzało się, że nocował w domu rodzinnym. Powódka odwiedzała syna w T. przy okazji uroczystości rodzinnych.

(...). Śmierć syna nie miała wpływu na wcześniej powstałe zmiany (...)

(...).

(...)

(...)

Powódka wymaga stałej opieki osób trzecich. Od października 2010 r. przebywa (...).

Sąd I instancji stwierdził, że powódka domagała się zasądzenia łącznie kwoty 136.178 zł, w tym: 35.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę z art. 446 § 4 k.c., 60.000 zł z tytułu odszkodowania za utratę zdrowia i 41.178 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia – kosztów pobytu w (...) (art. 444 k.c.)

Odnośnie do żądania kwoty 41.178 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, Sąd I instancji uznał, że powódka, jako osoba pośrednio poszkodowana przez śmierć syna (bezpośrednio poszkodowanego), nie jest uprawniona do żądania na podstawie art. 444 k.c. kompensacji kosztów wywołanych rozstrojem zdrowia i w tym zakresie powództwo, jako bezzasadne należało oddalić.

Odnośnie do żądania zadośćuczynienia za krzywdę i odszkodowania za utratę zdrowia, Sąd I instancji stwierdził, że co do żądania odszkodowania za utratę zdrowia pełnomocnik powódki wskazał art. 446 § 3 k.c. jako uzasadniający żądanie odszkodowania za utratę zdrowia. Zważywszy, iż powołał się przy tym na okoliczności, które w zasadzie mieszczą się w pojęciu krzywdy, a pominął jednocześnie kwestię znacznego pogorszenia sytuacji życiowej powódki, Sąd I instancji potraktował roszczenie powódki w zakresie pogorszenia się stanu zdrowia jako element składający się na szeroko pojętą krzywdę z art. 446 § 4 k.c. i przyjął, że z tytułu zadośćuczynienia w związku ze śmiercią syna powódka domagała się kwoty 95.000 zł.

Sąd I instancji uznał, że powódce należy przyznać zadośćuczynienie za krzywdę na skutek śmierci syna w kwocie 50.000 zł, ponad już wypłaconą przez pozwanego z tego tytułu kwotę 15.000 zł.

Miał na uwadze, że więzi między powódką, a dorosłym synem nie były może już tak intensywne z racji założenia przez niego własnej rodziny, ale niewątpliwie były one pozytywne. Zmarły syn dbał o systematyczne kontakty z matką, interesował się jej życiem. Nagła śmierć syna wywołała u powódki (...)

Przyznając zadośćuczynienie w kwocie 50.000 zł, Sąd I instancji miał też na uwadze, że przesłanka przeciętnej stopy życiowej jest jedynie pomocniczą i ma charakter uzupełniający w stosunku do kwestii zasadniczej, jaką jest rozmiar szkody niemajątkowej.

Sąd I instancji oddalił powództwo o zadośćuczynienie za doznaną przez powódkę krzywdę w zakresie, w jakim przekraczało zasądzone kwoty z tego tytułu oraz oddalił powództwo w zakresie zwrotu kosztów leczenia.

Przedstawiony wyrok zaskarżył pozwany w części zasądzonej na rzecz powódki kwotę przewyższającą 25.000 zł z odsetkami i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I. (pierwszym) poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 25.000 zł. z ustawowymi odsetkami i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelujący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego art. 446 § 4 k.c. w związku z art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 34 § 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez zasądzenie zadośćuczynienia przekraczającego wysokość szkody oraz naruszenie art. 6 k.c. w związku z art. 446 § 4 k.c. przez przyjęcie, że powódka udowodniła, że okoliczności faktyczne uzasadniają uznanie za odpowiednią sumę zadośćuczynienia kwotę 50.000 zł.

Nadto skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez: nie przyjęcie, że wcześniejsze schorzenia zdrowotne powódki miały wpływ na jej pogarszający się stan zdrowia oraz nieuwzględnienie, że śmierć syna nie miała wpływu na stan zdrowia powódki. Zarzucił naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dowolne ustalenia, że śmierć syna miała decydujący wpływ na pogorszenie stanu zdrowotnego powódki.

Powódka wносиła o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Rozpoznając sprawę w granicach apelacji, Sąd Apelacyjny miał na uwadze, co następuje.

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji. Ustalenia te nie zostały skutecznie podważone przez apelującego.

Nie zachodzi zarzucane w apelacji naruszenie przez Sąd I instancji przepisu art. 233 § 1 k.p.c.; błędne ustalenie stanu faktycznego.

Sąd I instancji – opierając się na opinii biegłego (...) – ustalił, że śmierć syna nie miała wpływu na stan zdrowia powódki w aspekcie (...). Natomiast – w oparciu o opinię biegłego (...) – ustalił, że śmierć syna miała wpływ na pogorszenie się (...) oraz przekonująco to uzasadnił. Zwrócił też uwagę, że wprawdzie przed tym tragicznym zdarzeniem, (...), to jednak jej zachowanie po śmierci syna zmieniło się w takim stopniu, że dla członków jej najbliższej rodziny, widoczne było, (...).

Wywody apelującego stanowią w istocie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji, pozostają też w sprzeczności z opinią biegłego (...), powołanego w sprawie.

Nie zachodzi też naruszenie przepisów prawa materialnego, wskazywanych w apelacji.

Nie można uznać – wbrew stanowisku apelującego – że łączna suma 65.000 zł (50.000 zł zasądzone zaskarżonym wyrokiem i 15.000 zł wypłacone powódce przez pozwanego przed wszczęciem sporu) stanowi wygórowane zadośćuczynienie. (...) – suma 50.000 zł (ponad wypłacone już 15.000 zł) nie pozostaje w dysproporcji do doznanej przez powódkę krzywdy na skutek śmierci jej syna. Przeciwnie – suma ta stanowi odpowiednią, w rozumieniu art. 446 § 4 k.c., sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez powódkę krzywdę.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny oddalił apelację, z mocy art. 385 k.p.c. jako bezzasadną oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego, stosownie do jego wyniku (art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c.)

Z mocy art. 350 § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny sprostował oznaczenie strony pozwanej w zaskarżonym wyroku, zgodnie z brzmieniem figurującym w KRS.